یادداشت روز

آسمان پای پیاده به غدیر آمده بود!

۱- سال دهم هجرت است. چند روز است که مراسم حج به پایان رسیده و حالا جماعت به سوی شهرهای خویش رهسپارند. پیامبر خدا(ص) در میان آنهاست. شمار جماعت نزدیک به یکصد و بیست هزار نفر است. شوق بازگشت به شهر و دیار با غمی سنگین به هم آمیخته است. پیامبر خدا(ص) در موسم حج آن سال از رحلت خود خبر داده است و دلشوره عجیبی بر دل‌ها نشسته که سرنوشت اسلام بعد از رحلت رسول خدا به کجا می‌انجامد. شمار فراوانی از جماعت، اشارات صریح رسول خدا(ص) درباره امامت و جانشینی علی(ع) را به خاطر داشتند ولی نگران که مبادا اشارات یاد شده، نادیده گرفته شود!... کاروان چند وادی را پشت سر گذاشته و حالا به صحرای خشکی به نام «جحفه» رسیده است که غیر از چند درخت تنومند بیابانی و ریگ‌های سوزان چشم‌انداز دیگری ندارد. رسول خدا(ص) به ناگاه فرمان توقف می‌دهد؛ آنها که جلوتر رفته‌اند بازگردند و آنان که حاضرند توقف کنند تا پشت سر مانده‌ها از راه برسند. چه اتفاقی افتاده است؟! کسی نمی‌داند.

۲- آنها که نزدیک‌ترند می‌بینند که پیامبر خدا(ص) چشم‌ها برهم نهاده و دانه‌های عرق بر پیشانی مبارکش نشسته است، حالتی که هنگام نزول وحی به رسول خدا دست می‌داد... «يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَبِّكَ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ... ای پیامبر! آنچه را از جانب خدا بر تو نازل شده آبه مردم] ابلاغ کن و اگر چنین نکنی اصلا رسالت خود را به جای نیاورده‌ای و خدا تو را از (شر) مردم نگه می دارد»... چه پیامی در میان است که اگر ابلاغ نشود، انگار رسالت پیامبر خدا و آن همه رنج و مرارت بی‌ثمر بوده است؟!... از جهاز شتران منبر بلندی ساخته می‌شود. پیامبر اکرم(ص) دست علی‌بن ابیطالب(ع) را به دست می‌گیرد و بر فراز منبر می‌برد و پیام خدا را به جماعت ابلاغ می‌کند. ایهاالناس من کنت مولاه فهذا علی مولاه (و این سخن را سه بار تکرار می‌فرماید) اللهم وال من والاه و عاد من عاداه و انصر من نصره و اخذل من خذله... ای مردم هر کس را که من رهبر او هستم این علی رهبر اوست. خدایا هر کس او را دوست بدارد دوستش بدار و هر کس او را دشمن بدارد، دشمنش بدار و هر کس او را یاری کند، یاریش بنما و هر کس او را خوار سازد، خوارش کن».

۳- جماعت، گروه گروه خود را به علی می‌رسانند و انتخاب او را به امامت و جانشینی پیامبر خدا تبریک می‌گویند. ماجرا اما، هنوز تمام نشده است. پس از اعلام جانشینی علی(ع) پیام وحیِ دیگری می‌رسد و رسول خدا(ص) بر جماعت می‌خواند «الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ أَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا... امروز، کافران از (زوال) آیین شما، مأیوس شدند بنابراین از آنها نترسید! و از (مخالفت) من بترسید! امروز، دین شما را کامل کردم و نعمت خود را بر شما تمام نمودم و اسلام را به عنوان دین شما پذیرفتم».

چرا خداوند متعال پس از انتخاب علی(ع) به جانشینی پیامبر، تاکید می‌کند که امروز، دین شما را کامل و نعمت را بر شما تمام کرده‌ام و راضی شده‌ام که اسلام دین شما باشد؟ این به آن معنی است که اگر علی برای جانشینی پیامبر خدا و امامت امت برگزیده نشده بود، دین خدا نه فقط کامل نشده بود، بلکه امیدی به تداوم آن نیز نبود! چرا؟!

۴- اکنون سخن از یک نکته بسیار بدیهی در میان است و آن، این که اگر قرار است جامعه بر اساس آموزه‌ها و تعالیم اسلام اداره شود -که باید این‌گونه باشد- تشکیل حکومت بر پایه احکام الهی اسلام ضروری است و در غیر این‌صورت، انگار اسلام عزیز و بعثت پیامبر خدا(ص) فقط یک واقعه برای ثبت در تاریخ بوده و ادامه آن مورد نظر نبوده است! و از سوی دیگر، تشکیل حکومت بر پایه اسلام نیازمند بر خورداری از حاکمی است که اولاً؛ از مبانی اسلام «آگاهی کامل» داشته باشد و ثانیاً؛ به معنای واقعی کلمه «عادل» باشد. این دو ویژگی «آگاهی کامل» و «عدالت کامل» از ویژگی‌های پیامبران و امامان است و این دو ویژگی باید از جانب خداوند تبارک و تعالی مورد تأیید قرار گرفته باشد چرا که اگر این‌گونه نباشد، مردمان در شناخت امام به بیراهه می‌روند و از اختلاف و چندگانگی سر بر می‌آورند.

۵- اتفاق سرنوشت‌ساز روز غدیر که اگر نبود، ادامه اسلام ناممکن بود، انتصاب امام علی(ع) به حاکمیت و جانشینی پیامبر اعظم است. امام راحل(ره) ما می‌فرمود: «ولایتی که در حدیث غدیر است به معنای حکومت است، نه به معنای مقام معنوی» و تاکید می‌کنند که «بنابراین، نباید حدیث غدیر را این‌گونه حساب کنیم که می‌خواهد یک معنویتی را برای حضرت امیر(ع) یا یک شأنی برای ایشان ایجاد کند، بلکه این حضرت امیر است که غدیر را به وجود آورده است، مقام شامخ اوست که اسباب این شده که خدای تبارک و تعالی او را حاکم قرار بدهد».

در کلام رهبر معظم انقلاب نیز آمده است «دو حقیقت، یعنی حقیقت نصب امیرالمومنین به‌عنوان امامت بعد از پیغمبر، و مسئله پرداختن به حکومت و سیاست و امامت و اداره امت بعد از پیغمبر، در مسئله غدیر وجود دارد».

گفتنی است که رخداد غدیر را تمامی مذاهب چندگانه اسلامی نقل کرده‌اند و هیچیک وقوع آن و انتصاب حضرت امیر علیه‌السلام به امامت و خلافت بعد از پیامبر اکرم(ص) را نفی نکرده‌اند.

۶- غدیر واقعه‌ای نیست که روز هجدهم ذیحجه سال ۱۰ هجری اتفاق افتاده و تمام شده باشد. غدیر نقشه راه اسلام برای همیشه است. از امام راحل ماست که «این عید، نه برای این است که چراغانی و قصیده‌خوانی و مداحی بشود، اینها خوب است، اما مسئله این نیست... [منظور] اقامه عدل است» و از حضرت آقاست که «مسئله غدیر با این مضمون والا متعلق به همه مسلمان‌هاست، چون به معنای حاکمیت عدل، حاکمیت فضیلت و حاکمیت ولایت الله است». در کلام خدا به رهبری و حاکمیت معصومین علیهم‌السلام (پیامبر خدا و امامان) به صراحت تاکید شده است. از جمله در سوره مبارکه نساء آمده است «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ... ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا و پیامبر و اولی‌الامر (اولیای امور) پیروی و اطاعت کنید». از این روی؛

الف: اولی‌الامر که خدا به اطاعت از آنها دستور داده است باید معصوم و عاری از هرگونه گناه باشند. چرا که خدای مهربان به اطاعت از کسانی که مرتکب گناه می‌شوند، دستور نمی‌دهد «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ [۹۰ نحل]... خدا به عدل و احسان فرمان می‌دهد». و در آیه ۲۸ اعراف می‌فرماید «إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ... خدا به کارهای زشت فرمان نمی‌دهد. آیا چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت می‌دهید؟».

ب: اولی‌الامر یعنی امامان معصوم(ع) باید به مردم معرفی شده باشند. چگونه ممکن است خداوند منّان به اطاعت از کسانی فرمان بدهد ولی آنها را معرفی نکند؟! خدای مهربان امامان را برای همیشه با نام و نشان و مشخصات به مردم معرفی کرده است. ممکن است پرسیده شود که چرا نام آنها در کلام خدا نیامده است؟ پاسخ این پرسش را از زبان مبارک امام صادق علیه‌السلام می‌آوریم؛ از حضرت ایشان(ع) سؤال می‌کنند به چه علت نام علی و اهل‌بیت -علیهم‌السلام- در قرآن نیامده است» امام علیه‌السلام با اشاره به تاکید و سفارش فراوان نماز در کتاب خدا، می‌فرمایند «نماز هم بر پیامبر -صلی‌الله علیه وآله و سلم- نازل شده، ولی در قرآن از تعداد رکعت‌های نماز [و چگونگی انجام آن] حرفی به میان نیامده است» آیا می‌توان وجوب نماز را نفی کرد؟!

ج: اصل خلل‌ناپذیر امامت برای همیشه تاریخ در جریان است و اساساً مگر امکان دارد که خدای مهربان مردم را بدون امام و هادی معصوم رها کرده باشد؟! شاید این پرسش در میان باشد که تحقق اصل امامت در دوران غیبت حضرت امام زمان -ارواحنا لتراب مقدمه الفداء- چگونه است؟ در این باره، ابتدا به نوشته کوتاهی که سال‌های گذشته در صدر ستون «چشم به راه سپیده» خطاب به مراد غایبمان آورده بودیم اشاره می‌کنیم. پاسخ همین سؤال است و بخوانید!

«تو را غایب نامیده‌اند، چون «ظاهر» نیستی، نه اینکه «حاضر» نباشی. «غیبت» به معنای «حاضر نبودن»، تهمت ناروایی است که به تو زده‌اند و آنان که بر این پندارند، فرق میان «ظهور» و «حضور» را نمی‌دانند، آمدنت که در انتظار آنیم به معنای «ظهور» است، نه «حضور» و دلشدگانت که هر صبح و شام تو را می‌خوانند، ظهورت را از خدا می‌طلبند نه حضورت را. وقتی ظاهر می‌شوی، همه انگشت حیرت به دندان می‌گزند و با تعجب می‌گویند که تو را پیش از این هم دیده‌اند. و راست می‌گویند، چرا که تو در میان مایی، زیرا امام مایی، نام تو که به میان می‌آید، صاحبدلان «دل» از دست می‌دهند و قرار از کف می‌نهند و قافله دل‌های بی‌قرار روی به قبله می‌کنند و آمدنت را به انتظار می‌نشینند...».

اصالت ولایت فقیه در رهبری جامعه و حاکمیت اسلامی نیز برگرفته از همین نگاه به غیبت امام زمان(عج) است. حاکمیت ولی فقیه به نیابت از مراد غایبمان است... و این قصه سر دراز دارد...

۷- با توجه به آنچه گذشت، به وضوح می‌توان گفت که غدیر شناسنامه اسلام عزیز و نقشه راه آن است. همین جا این دو بیت را در شرح جایگاه غدیر وصف‌الحال می‌دانیم؛

آسمان پای پیاده به غدیر آمده بود — زودتر از همه با این همه، دیر آمده بود
چه خبر بود؟! زمان لحظه حساسی بود — عرش با آن عظمت نیز به زیر آمده بود

حسین شریعتمداری

در دیدار با امیرعبداللهیان مطرح شد

علی‌اف: اجازه نمی‌دهیم از خاک‌مان تهدیدی علیه ایران صورت بگیرد

سرویس سیاسی-

رئیس‌جمهور آذربایجان در دیدار وزیر خارجه کشورمان با تأکید بر اهمیت روابط بین آذربایجان و ایران، تاکید کرد کشورش هرگز اجازه نخواهد داد از خاک این کشور تهدیدی علیه منطقه و جمهوری اسلامی ایران صورت گیرد.

حسین امیرعبداللهیان وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران شامگاه سه‌شنبه در رأس هیئتی به منظور شرکت در نشست وزرای جنبش عدم تعهد به باکو سفر کرد. نشست وزیران جنبش عدم تعهد با عنوان «جنبش عدم تعهد: متحد و استوار در مواجهه با چالش‌های نوظهور» به میزبانی جمهوری آذربایجان از روز چهارشنبه آغاز شده است و پیش از آن نیز نشست کارشناسان ارشد جنبش عدم تعهد برگزار شده بود که «رضا نجفی» معاون امور حقوقی و بین‌المللی وزارت امور خارجه در رأس هیئت کارشناسی ایران در این نشست شرکت داشت.

جمهوری اسلامی محدودیتی برای توسعه روابط با هند ندارد

حسین امیرعبداللهیان روز سه‌شنبه ۱۳ تیر ماه با «ویکرام میسری» معاون امور بین‌الملل مشاور امنیت ملی نخست‌وزیر هند ملاقات و گفت‌وگو کرد. وی در این دیدار از حمایت هند برای عضویت دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان همکاری شانگهای قدردانی و براهمیت بهره‌گیری از ظرفیت این سازمان در توسعه همکاری‌های اقتصادی دوجانبه تأکید کرد. وزیر امور خارجه پروژه راهبردی بندر چابهار را مهم توصیف کرد و بااشاره به تاریخ غنی و ممتاز همکاری‌های مشترک و دوستانه ایران و هند اظهار داشت: جمهوری اسلامی ایران هیچ محدودیتی برای گسترش مناسبات با هند ندارد.

ویکرام میسری معاون امور بین‌الملل مشاور امنیت ملی نخست‌وزیر هند نیز در این دیدار، عضویت جمهوری اسلامی ایران در سازمان شانگهای را تبریک گفت و پیوستن ایران به این سازمان را ایجادکننده فرصت‌های تازه برای گسترش همکاری‌های دو کشور خواند. امیرعبداللهیان در باکو همچنین با «هاکان فیدان» وزیر خارجه ترکیه و «دنیس مونکادا» وزیر خارجه نیکاراگوئه ملاقات کوتاهی داشت.

اجازه نمی‌دهیم از خاک آذربایجان تهدیدی علیه ایران صورت بگیرد

یکی از بخش‌های مهم حضور امیرعبداللهیان در باکو، ملاقات وی با رئیس‌جمهور آذربایجان بود. وزیر امور خارجه در دیدار با الهام علی اف، ضمن تأکید بر اراده مقامات عالی دو کشور در زمینه گسترش مناسبات فیمابین اظهار داشت: با فضای مثبت در حال شکل‌گیری در روابط دو کشور و خصوصا عبور از برخی سوءتفاهمات، جمهوری اسلامی ایران آمادگی خود را برای پیگیری و تحقق همه توافقات پیشین اعلام و اعتقاد دارد دو کشور برادر و همسایه به خوبی اراده و توانمندی خود برای عبور از مراحل سخت و شرایط پیش آمده را نشان داده و به طور واقع‌بینانه‌ای با اتکا بر ظرفیت‌های گسترده موجود در حوزه همکاری‌ها، پیگیری اهداف مشترک در چارچوب مصالح عالیه فی‌مابین را در دستور کار روابط خود قرار داده‌اند.

ابلاغ سلام رئیس‌جمهور ایران، همکاری‌های دو کشور در حوزه‌های اقتصادی، تجاری، حمل‌ونقل و ترانزیت همچنین دیدگاه اصولی ایران مبنی بر لزوم استقرار صلح و ثبات و امنیت در منطقه، از دیگر موضوعات مورد اشاره از سوی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در این دیدار بود. الهام علی‌اف، رئیس‌جمهوری آذربایجان نیز در این دیدار با ابراز خرسندی از حضور وزیر امور خارجه ایران در باکو، اهمیت روابط دو کشور همسایه و مسلمان را مورد اشاره قرار داد و بر اهمیت روابط فی‌مابین خصوصا در بخش‌های اقتصادی از جمله حوزه حمل‌ونقل و مسیرهای مواصلاتی تأکید کرد. رئیس‌جمهور آذربایجان نیز ضمن ابلاغ سلام متقابل خود به آیت‌الله رئیسی، با تأکید بر اینکه کشورش هرگز اجازه نخواهد داد از خاک این کشور تهدیدی علیه منطقه و جمهوری اسلامی ایران صورت گیرد، گفت که جمهوری آذربایجان به دنبال رفع انسداد کریدورهای مواصلاتی در منطقه است و به وجود مسیرهای تاریخی ایران در منطقه پایبند است.

اشد مجازات برای عامل حمله به سفارت آذربایجان

وزیر امور خارجه کشورمان پس از دیدار با رئیس‌جمهور آذربایجان در جمع خبرنگاران حاضر شد و بااشاره به حمله‌ای که چندماه پیش به سفارت آذربایجان در ایران انجام شد، تاکید کرد: رای شدید و اشد مجازات در انتظار ضارب و هر طرفی است که در این اقدام جنایتکارانه نقش داشته است. اقداماتی در حوزه پلیس دیپلماتیک اتخاذ شده و با مسببانی که به هر نحو قصوری در این حادثه داشتند برخورد جدی صورت گرفته است. وزیر خارجه همچنین در جمع خبرنگاران گفت: با رئیس‌جمهور و مقامات جمهوری آذربایجان اتفاق نظر داریم که مسیر تاریخی و کریدور راه‌آهنی که از ایران می‌گذرد به سرعت فعال شود. کریدور ریلی ارس کریدور مورد توافق ماست که به دستور آقای رئیسی عملیات اجرایی آن بزودی شروع خواهد شد و امیدواریم ظرف یک سال بهره‌برداری آن انجام شود. این کریدور نقش اصلی را در اتصال آذربایجان به نخجوان بر عهده دارد.

ایران ثابت کرده که یک شریک قابل اعتماد است

حسین امیرعبداللهیان عصر چهارشنبه در نشست وزرای جنبش عدم تعهد به سخنرانی پرداخت. وی در سخنان خود با بیان اینکه تحولات مهم اخیر در نظام بین‌الملل، علی‌رغم ایجاد برخی چالش‌ها، فرصت‌های موثری را برای نقش‌آفرینی بهتر جنبش عدم تعهد فراهم می‌کند، تاکید کرد: هدف اصلی ما باید تقویت «حاکمیت قانون» و «عدالت» در جهان باشد؛ زیرا منشأ اکثر بحران‌ها و جنگ‌ها، نقض فاحش و گسترده قانون و بی‌توجهی به ارزش‌ها می‌باشد. وی اظهار داشت: در سطح منطقه‌ای، جمهوری اسلامی ایران ثابت کرده که همواره یک شریک قابل اعتماد است. یک نمونه آن، همکاری مثال زدنی ایران در مبارزه با تروریسم و فداکاری نیروهای ایرانی در مبارزه با جنایات داعش در منطقه از جمله در عراق و سوریه است. قهرمان بزرگ مبارزه با تروریسم، سردار سلیمانی نماد بارز آن به شمار می‌رود. سیاست همسایگی ایران در راستای تقویت همگرایی بیشتر در منطقه، موفقیت خود را به خوبی به اثبات رسانیده است.

رئیس دستگاه دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران در سخنان خود به تهدید سلاح‌های کشتار جمعی رژیم صهیونیستی علیه صلح و امنیت منطقه و جهان و خشونت نظام‌مند این رژیم آپارتاید علیه فلسطینی‌ها اشاره کرد و گفت: ما حملات وحشیانه اخیر رژیم صهیونیستی علیه فلسطینی‌های بیگناه در جنین را به شدت محکوم می‌کنیم و از جامعه جهانی درخواست داریم که قاطعانه و به سرعت علیه این رژیم جعلی و اشغالگر و اقدامات دشمنانه آن واکنش نشان دهد.

محکومیت هرگونه تعامل اعضای جنبش عدم تعهد با رژیم صهیونیستی

وزیر خارجه کشورمان همچنین روز گذشته در نشست کمیته فلسطین جنبش عدم تعهد نیز حضور یافت. وی در این نشست با بیان اینکه مقامات رژیم صهیونیستی همواره در حال جنایت علیه فلسطینی‌ها به ویژه علیه زنان و کودکان هستند، افزود: در این زمینه، کشورهای عضو جنبش عدم تعهد می‌توانند علیه این جنایات رژیم صهیونیستی در دادگاه‌های داخلی و بین‌المللی اقامه دعوا کنند.

بدیهی است چنانچه شمار این‌گونه دعاوی علیه رژیم مزبور افزایش یابد، بدین ترتیب زمینه اعمال فشار بیشتر بر این رژیم به منظور وادار کردن آن به توقف این جنایات فراهم می‌شود.

این دیپلمات عالی‌رتبه ایرانی با بیان اینکه امروز یکی از مظاهر پایبندی و تعهد به اصول عدم تعهد، حمایت از مردم فلسطین در مقابل ظلم سازمان یافته‌ای است که از سوی رژیم صهیونیستی اعمال می‌شود، گفت: کشتار روزانه فلسطینی‌ها در سایه سکوت و انفعال جامعه بین‌المللی و کشورهای مدعی حمایت از حقوق بشر، بازتابی از خشونت سیستماتیک برآمده از ساختار آپارتاید این رژیم و از مصادیق بارز جنایت سازمان یافته و تروریسم دولتی است. امیرعبداللهیان تصریح کرد: ما هرگونه تعامل دولت‌های عضو جنبش عدم تعهد با رژیم صهیونیستی را که می‌تواند واجد پیامدهای سیاسی، امنیتی، نظامی، اجتماعی و اقتصادی منفی برای دیگر دولت‌های عضو جنبش باشد، به شدت محکوم می‌کنیم.

به گزارش فارس، وزیر امور خارجه همچنین اظهار داشت: جمهوری اسلامی ایران هرگز هیچ اقدام یا سندی را که به صراحت یا به طور ضمنی رژیم اشغالگر اسرائیل را به رسمیت بشناسد، تایید نخواهد کرد. با این وجود، به منظور تقویت روح همبستگی و اتحاد بین دولت‌های عضو جنبش عدم تعهد علیه اقدامات شرورانه جدید رژیم صهیونیستی، ضمن تأکید بر این موضع اصولی، حمایت کلی ایران از کار نشست جاری کمیته فلسطین را اعلام می‌کنم.

گفتنی است حسین امیرعبداللهیان در حاشیه نشست وزرای جنبش عدم تعهد با وزرای خارجه مالزی و کویت نیز دیدار و گفت‌وگو داشت.

گفت و شنود

بُز بود اما...!

گفت: رادیو فردا وابسته به شاخه خارجی سازمان «سیا» در تحلیلی آورده است «ناآرامی‌های اخیر فرانسه که ابتدا در اعتراض به کشته‌شدن یک نوجوان آغاز شد در صورت تکرار می‌تواند موجودیت جمهوری اسلامی را به خطر بیندازد»!

گفتم: پرت و پلا و نامربوط گفته است. دور از جون و بلانسبت خر که حیوان زحمتکش و بی‌آزاری است، این رادیوفردا یک طویله الاغ است و تازه دُمش هم بیرون می‌ماند!

گفت: سال گذشته فرانسه و انگلیس و آلمان و آمریکا و رژیم صهیونیستی همه توان و ایل و تبارشان را برای راه‌اندازی اغتشاش در ایران به میدان آوردند و نتوانستند هیچ غلطی بکنند. حالا شورش فرانسه که به یک قیام تمام عیار مردمی تبدیل شده چگونه با اغتشاشات اجق وجق‌ها در ایران قابل مقایسه است؟!

گفتم: حیوون زبون بسته زیادی خورده و گُرگیجه گرفته!

گفت: یک نویسنده لبنانی با تمسخر نوشته تحلیل مضحک رادیو فردا برای فرار از رسوایی شکست اغتشاشات در ایران و فراگیر شدن آشوب‌ها در فرانسه است که البته فرار ناشیانه‌ای است!

گفتم: دزدی برای فرار از دست پلیس درون پوست بُز رفت ولی گیر گرگ افتاد و گرگ او را خورد. رفقای گرگ پرسیدند چی خوردی؟ گفت؛ بُز بود ولی مزه خر می‌داد!

وزارت امور خارجه:

به اقدامات خود برای پیگیری سرنوشت ۴ دیپلمات ایرانی ادامه می‌دهیم

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در سالگرد ربایش ۴ دیپلمات ایرانی در لبنان، ضمن مسئول خواندن رژیم صهیونیستی در این پرونده تأکید کرد که همچنان به اقدامات خود برای پیگیری سرنوشت دیپلمات‌های ایرانی ادامه می‌دهد.

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در چهل‌ویکمین سالروز ربایش چهار دیپلمات ایرانی در لبنان بیانیه‌ای صادر کرد.

در این بیانیه آمده است: چهل‌ویک سال از ربوده شدن چهار دیپلمات ایرانی سید محسن موسوی، احمد متوسلیان، کاظم اخوان و تقی رستگار مقدم، در کشور لبنان که در آن زمان تحت اشغال رژیم صهیونیستی بود، توسط مزدوران این رژیم می‌گذرد.

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در این بیانیه ضمن گرامیداشت یاد و خاطره این عزیزان و ابراز همدردی با خانواده‌های معزز آنها، تأکید کرده است: این حادثه دارای ابعاد مختلف حقوقی، سیاسی و انسانی است که در بیش از چهار دهه گذشته همواره مورد اهتمام و پیگیری دستگاه سیاست خارجی بوده است؛ اما متاسفانه تا به امروز، با وجود تلاش‌ها و پیگیری‌های گسترده سیاسی و حقوقی با دولت لبنان و نهادهای بین‌المللی و حقوق بشری، به دلیل عدم مسئولیت‌پذیری رژیم صهیونیستی و عاملان دخیل در این ربایش و از بین رفتن بسیاری از شواهد و مستندات با گذشت زمان طولانی و بی‌مسئولیتی و عدم اقدام جدی و موثر از سوی نهادهای ذی‌ربط بین‌المللی، تلاش‌های صورت گرفته برای تعیین سرنوشت دیپلمات‌های کشورمان بی‌نتیجه مانده است.

این بیانیه می‌افزاید: بدون شک، با توجه به اینکه این حادثه در زمان اشغال لبنان توسط رژیم صهیونیستی به‌وقوع پیوسته است، طبق اصول و قواعد حقوق بین‌الملل به‌ویژه کنوانسیون‌های ۱۹۴۹ ژنو که در آن تصریح شده است که در طول دوران اشغال، قوای اشغالگر در برابر مردم آن سرزمین، دولت آن کشور و اشخاص ثالث برای برقراری نظم عمومی و حفظ جان و مال مسئولیت دارند، جمهوری اسلامی ایران مسئولیت همه ابعاد این ربایش و اقدام تروریستی را متوجه رژیم صهیونیستی و حامیان آن می‌داند و از نهادهای مسئول بین‌المللی و حقوق بشری درخواست دارد تا با پذیرش مسئولیت‌های حقوقی و انسانی خود در این زمینه، اقدامات لازم را برای اعمال فشار بر رژیم صهیونیستی و پاسخگو کردن این رژیم به همکاری حداکثری در زمینه روشن شدن سرنوشت این عزیزان به‌عمل آورده و زمینه مجازات عاملان این جنایت و ناقضان حقوق بین‌الملل به‌ویژه حقوق دیپلماتیک را فراهم آورند.

در بیانیه مذکور آمده است: جمهوری اسلامی ایران از دولت دوست و برادر لبنان نیز انتظار دارد در ادامه مساعی خود، در هر دو بعد داخلی و بین‌المللی، اقدامات موثر سیاسی و حقوقی را برای کمک به تعیین سرنوشت دیپلمات‌های ربوده شده ایرانی انجام دهد. وزارت امور خارجه در پایان بار دیگر تأکید کرده است که همچنان مجدانه به اقدامات خود برای پیگیری موضوع تا تعیین سرنوشت دیپلمات‌های ربوده شده خود در لبنان ادامه خواهد داد.

خبر ویژه

کتمان یک دروغ بزرگ با سانسور عضویت در شانگهای

خبر عضویت رسمی کشورمان در سازمان همکاری‌های شانگهای، در اغلب نشریات زنجیره‌ای سانسور شد.

صرف نظر از اهمیت اصل خبر عضویت، نکته مهم‌تر این است که جریان رسانه‌ای غربگرا به شکل متواتر ادعا کرده بودند بدون FATF و همچنین توافق دوباره با آمریکا بر سر برجام، امکان عضویت ایران در پیمان‌شانگهای وجود ندارد.

این فضاسازی در ادامه همان ماموریت بزرگ‌تری بود که به نیابت از غرب، کشورمان را مجبور به تمکین در برابر آمریکا و اروپا با وجود همه عهدشکنی و بی‌صداقتی‌های‌شان معرفی می‌کرد. چنین دروغ بزرگی در اوج قتل‌عام کرونا و درباره شرط تهیه واکسن هم، از سوی برخی دولتمردان وقت و رسانه‌های همسو عنوان می‌شد. اما با روی کار آمدن دولت جدید، هم مشکل واکسن بدون برجام و FATF برطرف شد، هم صادرات نفت رکورد پنج ساله را شکست، هم بخشی از مطالبات خارجی ایران وصول شد و هم، ایران با استقبال اعضای عمده پیمان شانگهای (مانند چین و هند و روسیه) پریروز به عضویت این سازمان مهم منطقه‌ای در آمد.

بدین‌ترتیب، حداقل انتظار این بود که رسانه‌های مدعی عدم امکان عضویت در پیمان شانگهای بدون برجام و FATF، خبر را به شکل برجسته در صفحه اول منتشر کنند و ضمنا از مخاطبان به خاطر اینکه ارزیابی‌های گمراه‌کننده به نفع دشمنان ملت ایران منتشر کرده‌اند، عذرخواهی کنند. اما اغلب این نشریات ترجیح دادند ابطال ادعای خلاف واقع‌شان را با حربه سانسور، مشمول مرور زمان کنند!

یادآور می‌شود در حال حاضر، کشورهای چین، روسیه، هند، قزاقستان، تاجیکستان، قرقیزستان، پاکستان و ازبکستان به علاوه ایران، عضو دائم و رسمی پیمان هستند. اعضای این سازمان، ۲۰ درصد انرژی دنیا و ۳،۵ میلیارد نفر از جمعیت جهان را در اختیار دارند و چین و روسیه به عنوان دو عضو دائم این پیمان از اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل هستند. این مجموعه بزرگ، بازاری ۳۳۰ میلیارد دلاری را شامل می‌شود

چهارچوب توافقنامه همکاری اقتصادی کشورهای عضو پیمان، نخستین بار در نشست سپتامبر ۲۰۰۳ تهیه و به امضا رسید. در این نشست رئیس‌دولت چین پیشنهاد کرد که برنامه بلندمدتی برای تشکیل منطقه آزاد تجاری در سازمان تهیه شود. یک سال بعد، سندی شامل یکصد برنامه مشخص برای افزایش سطح بازرگانی میان کشورهای عضو به امضا رسید.

در نشست مسکو مورخ اکتبر ۲۰۰۵، دبیرکل سازمان اعلام کرد که پروژه‌های مشترک سازمان در زمینه انرژی دارای اولویت بالا هستند. این پروژه‌ها شامل کشف، استخراج و بهره‌برداری از حوزه‌های نفت و گاز، و استفاده مشترک اعضا از منابع آب شیرین می‌باشند. دستاورد مهم دیگر این نشست توافق برای تشکیل شورای مشترک بانکی بین کشورهای عضو سازمان بود. هدف از تشکیل این شورای مشترک بانکی تسهیل در فراهم نمودن سرمایه مورد نیاز برای اجرای پروژه‌های مشترک سازمان عنوان شده است. در پی این توافق، نخستین گردهمایی شورای مشترک بانکی سازمان همکاری شانگهای در ۳۰ نوامبر ۲۰۰۶ برگزار شد.

متعاقب آن، کنفرانس بین‌المللی «سازمان همکاری شانگهای: دستاوردها و دیدگاه‌ها» (SCO: Results and Perspectives) در شهر آلماتی پایتخت قزاقستان برگزار شد. در این کنفرانس، نماینده وزارت خارجه روسیه اعلام کرد که روسیه فکر بنیان‌گذاردن تشکیلاتی بین‌المللی با نام «باشگاه انرژی» را در سر می‌پروراند. دولت روسیه مجدداً در نشست سازمان در نوامبر ۲۰۰۷ در مسکو بر عزم خود برای تشکیل این باشگاه انرژی تأکید کرد.

دلار زدایی از معاملات، از جمله برنامه‌های مهمی است که توسط اعضای سازمان به طور جدی پیگیری می‌شود و می‌تواند در بی‌اثر کردن تحریم‌های غرب بسیار موثر باشد.

فارین پالیسی: نظام ناعادلانه فرانسه عامل طغیان اجتماعی است

تشدید طغیان و شورش درجامعه فرانسه، اتفاقی طبیعی است. نژادپرستی، شکاف طبقاتی، تحقیر و وحشی خواندن معترضان، بستر آشوب‌ها را فراهم کرده است.

نشریه فارین پالیسی ضمن ارائه تحلیل فوق، خاطرنشان کرد: قتل یک نوجوان توسط پلیس فرانسه و شورش‌های ویرانگر که در پی آن رخ داد، تنش‌های عمیقی را که بین نیروهای امنیتی و جوامع سیاه‌پوست و عرب‌تبار ساکن در فقیرترین مناطق شهری وجود دارد، آشکار ساخت. این رخداد باعث مطرح شدن دوباره اتهامات مرتبط با خشونت سیستماتیک و نژادپرستی پلیس‌های فرانسوی شد که در حال حاضر دست سنگین‌تری در مقایسه با همتایان اروپایی‌شان دارند.

خشونت به سرعت از نانتر به سایر حومه‌های فقیرنشین در سراسر فرانسه و سپس به مراکز شهرها گسترش یافت. این جدی‌ترین شورشی است که فرانسه از سال ۲۰۰۵ میلادی به این‌سو به خود دیده است.

«اریک مارلیه» جامعه‌شناس دانشگاه لیل، می‌گوید در فرانسه تصاویری از حوادث مشابه «در گذشته پدیدار شده‌اند، اما نه به‌اندازه موارد نفرت‌انگیز اخیر. ما به صحنه بسیار خشونت‌آمیزی نگاه می‌کنیم که یادآور قضیه جورج فلوید است و به تسریع فعالیت جنبش اعتراضی دامن زده است.

این نیز یکی دیگر از دردسرهای بزرگ برای «امانوئل مکرون» است. او پس از ماه‌ها اعتصابات فلج‌کننده بر سر قانون اصلاحات بازنشستگی به دنبال بازسازی سرمایه سیاسی خود در داخل و خارج است.

پلیس فرانسه سابقه‌ای طولانی در برخورد با اقلیت‌های قومی دارد. در اوایل دهه ۱۹۶۰ میلادی افسران تحت فرماندهی «موریس پاپون» رئیس‌پلیس پاریس، هزاران نفر را که در تظاهرات برای استقلال الجزایر شرکت کرده بودند به قتل رساندند. در طول دهه‌های بعد حومه‌های به شدت مهاجرنشین و مملو از فقر و جرم و جنایت در حاشیه بزرگ‌ترین شهرهای فرانسه چالشی همیشگی برای پلیس ایجاد کردند. از آن زمان به این سو افسران پلیس فرانسه به اسلحه‌های ضدشورش که گلوله‌های لاستیکی شلیک می‌کنند مجهز شده‌اند که می‌تواند باعث جراحات شدید یا حتی مرگ شود.

«روشه» می‌افزاید: «پلیس در فرانسه برای ارتباط با مردم، جلب اعتمادشان و اطمینان دادن به آنان حضور ندارد بلکه تنها کارکردش بازداشت شهروندان است. یک افسر پلیس فرانسه وقتی وارد محله‌ای می‌شود سلاح خود را در دست دارد و در موقعیتی قرار می‌گیرند که می‌تواند دیدگاه‌اش را با زور تحمیل کند و ترس را القا نماید.

در میانه خشونت‌های اخیر دو اتحادیه اصلی پلیس در فرانسه شورش کنندگان را «انبوهی وحشی» و «موجودات موذی» خواندند و اشاره داشتند که پلیس با آنان «در حال جنگ» است». منطبق با این لفاظی، افسران پلیس فرانسوی بیش از همتایان اروپایی خود از کشیدن ماشه خوشحال می‌شوند.

چنین وضعیتی باعث شده تا پلیس فرانسه در میان شهروندان آن کشور نهادی نامحبوب باشد. پس از تیراندازی نانت